

den Tid trænger til en større Kassebeholdning, bliver den liggende i nogen Tid, og et Skjøn over, hvad der kan være at udbetale som Rente af den, bliver saaledes yderst usikkert. Jeg synes, at da der kun er Spørgsmaal om en ringe Interesse, og da de Billighedshensyn, der gjøre sig gjældende, træde stærkt frem fra begge Sider, maa man kunne komme til en simpel og sikker Afgjørelse, og der tilbyder sig da to Veie. Enten kan man bestemme en vis Grændse med Hensyn til den Tid, der forløber imellem Indbetalingen og den næste Termin, saaledes at en vis Deel af Tiden kommer Overtormyndehederne tilgode og en vis Deel Myndlingen, saa at der f. Ex., naar en Kapital indbetales 3 Maanedere før Terminen, kun tilstaaes Myndlingen 2 Maaneders Rente, eller man kan sige, at Myndlingen først faaer fuld Rente fra den næste Termin, men derimod en ringere Rente, f. Ex. 2 pCt. fra Indbetalingsdagen til Terminen. I saa Fald har man en fast Regel at holde sig til, og man har da ubeløst et Skjøn, som her altid vil blive meget vilkaarligt.

Der har været talt om § 9, som handler om Opgjørelsen af Overtormyndehedernes Regnskaber. Jeg maa tilstaae, at saaledes som den ærede Justitsminister i Korthed fremstillede Hovedtrækkene, kunde jeg ikke ret sætte mig ind deri; i Dieblillet forekom det mig ikke klart, hvorledes man kan lade Indsendelsen af Overtormynderegnskaberne reent bortfalde. Det forekommer mig, at eet Sted maa der dog føres et Regnskab, hvoraf det ved en Opgjørelse hvert Aar kan sees: saa Meget er der indkommet, saa Meget er der udbetalt af de opsagte Kapitaler, saa Meget indstaaer, som er udlaant, og navnlig saa Meget er tilfaldet den almindelige Reserverfond fra det enkelte Overtormynderi. Men det kan jo blive Gjenstand for Overveielse i det Udvalg, som formeentlig vil blive nedsat.

Der er kun eet Punkt, som jeg endnu skal hente Opmærksomheden paa, og som ikke findes omtalt i selve Lovteksten, men i Motiverne til § 4. Jeg troer imidlertid, at det er et Spørgsmaal, der maa bringes under Omtale, for at

der ikke skal ligesom stiftes et Præjudikat der ved, at Sagen gaaer upaataalt hen. Der er i Motiverne til § 4 omtalt, at den første Begyndelse til en almindelig Reserverfond for samtlige Overtormyndeheder allerede findes i en Kapital, der bestyres under Helsingørs Overtormynderi, som nu udgjør 6,465 Rd.; denne Kapital skal oprindelig være fremkommen ved Omstrivning til Rigsbankpenge og staaer ikke i nogen Forbindelse med de Formuer, der nu bestyres under det nævnte Overtormynderi. Det forekommer mig overordentlig tvivlsomt, om det er retfærdigt og billigt at betragte denne Kapital, der nu henstaaer ved en enkelt Kommunes Overtormynderi, som Noget, der kan indbrages i en for hele Landet fælles Overtormyndeheders Reserverfond. Naar alle øvrige Kommuner nu overgive deres Overtormyndeheder til de større Overtormyndeheder, som faaer en fælles Reserverfond, uden at de lade medfølge nogen som helst Begyndelse til en saadan, saa forekommer det mig at være ubilligt at tage denne Sum fra den enkelte Kommune, hvor den er opsamlet. Ganske vist er denne Kapital, som det er bemærket, afsondret fra de enkelte i det nævnte Overtormynderi nu indstaaende Formuer; men paa den anden Side er det ligesaa klart, at denne Kapital er opsamlet ved denne enkelte Kommunes Overtormynderi, er opsamlet i denne Kommune, og egentlig skulde været fordeelt paa en stor Mængde Arvinger, der have været Interessenter i dette Overtormynderi, men nu ere traadte ud, eller maastee endnu tildeels ere Interessenter. Da dette ikke lader sig gjøre, forekommer det mig klart, at denne lille Kapital maa tilfalde den Kommune, hvor den er opsamlet og til hvis særlige Overtormynderi den hidtil har hørt, og at man ikke fra denne Kommune kan tage en saadan Kapital, naar der ikke fra nogen anden Kommune indkommer noget Tilsvarende i den fælles Reserverfond. Jeg har troet at burde bringe dette under Omtale; det vil naturligvis være Helsingørs Kommunes Sag selv at træffe sine Foranstaltninger i saa Henseende.